

[Brøndsted.]

uddannelse, er der jo ingen grund til, at vi skal fortsætte den. Så må vi i hvert fald indrette den efter det.

Jeg vil også tage en tredje ting med ind her. Der er en tendens til, at man i EFG-uddannelserne styrer det fra ministerielt hold sådan, at frie skolers uddannelsesinitiativer fuldstændig kvæles, og jeg er bange for, at de frie skoler, der er og helst i stigende grad skal være en islet i dansk skolemonster, bliver kvalt også af nogle af de punkter, der er sat op til principbeslutning her i dag. De frie skoler skulle vi måske tværtimod have en vældig debat om at få placeret, så de kunne blive placeret stærkere, end de har været det. Jeg tror nemlig, at forsøgsordninger mange gange bliver gjort bedst på frie skoler, på frie initiativer, og jeg er enig i det, som hr. Søgaard var inde på i sin ordførertale, at det var afgørende, at vi fik lagt tingene til rette, så det ikke blev fiasko, men succes. Alene det, at vi står her og taler om en hel række meget omfattende forsøgsordninger, som unge mennesker skal gå ind i, viser jo, at vi her som ved alle andre forsøg indser, at der er mulighed for fiasko, men der er selvfølgelig heldigvis da også mulighed for succes. Det er jo ikke kaniner, og det er ikke afgrødeprøver og andet, vi her skal gøre forsøg med, det er unge menneskers fremtid, og kikser netop disse farlige år, fordi vi skal eksperimentere og forsøge med en hel masse uigennemtænkt, som vi ikke har fået virkelig baggrund for, er det en hel række unge menneskers fremtid, der står på spil, og derfor synes jeg ærlig talt, det er meget uheldigt, at vi ikke har den viden og den baggrund for at debattere principperne, som vi ved er på vej, og som er en absolut forudsætning for, at man kan tage nogen som helst form for en principbeslutning.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Man kunne af de bemærkninger, der har været gjort fra en lang række ordførere i dag, godt få det indtryk, at det var et helt andet forslag, der blev behandlet, nemlig det forslag, som de enkelte ordførere på forhånd havde tænkt sig at socialdemokratiet ville fremsætte, og ikke det forslag, der rent faktisk er fremsat. Jeg tror, hr. Chr. Christensen var den eneste, der hæftede sig ved indledningen til dette forslag til folketingsbeslut-

ning, hvoraf det direkte fremgår, at det, der er meningen, er en samordnet udbygning af 10.-12. uddannelsesår, og at der er en periode på 5 år til forsøg og først derefter konkrete lovforslag, hvad der selvfølgelig også er af betydning for den konkretisering, der har kunnet gives på nuværende tidspunkt. Det har også været interessant at høre de udlægninger, der er givet på den ene side af hr. Freddy Madsen omkring enhedsskolen og på den anden side af fru Tove Nielsen. Også her får man et indtryk af, at det næppe kan være det samme lovforslag, man taler om.

Til hr. Søgaard vil jeg godt sige, at jeg er enig i, at problemerne omkring den lokale indflydelse må tages op. I virkeligheden er det nok ikke sådan, at der er taget afstand fra det i forslaget. Den lokale indflydelse, man kan have omkring de enkelte uddannelsesinstitutioner, er simpelt hen ikke behandlet, og jeg ser meget gerne en videre drøftelse heraf i uddannelsesudvalget. Flere andre har jo været inde på samme punkt.

Så havde fru Tove Nielsen en lang række særdeles negative betragtninger, og det er trist at måtte sige, at der ikke var stor forskel imellem det, fru Tove Nielsen sagde, og det, der blev sagt af fremskridtspartiets ordfører. Fru Tove Nielsen mente, at der blev lagt op til en 12-årig enhedsskole, og jeg vil gerne have at vide: hvor sker det? Hvordan sker det i det forslag, der her er fremsat?

Fru Tove Nielsen mente også, at folketinget var helt uden indflydelse på disse forsøg, og det har jeg meget svært ved at se. Det, der netop er lagt op til her, er, at folketinget fastlægger principperne for overhovedet at sætte en forsøgsvirksomhed i gang, og derfor er det selvfølgelig ikke en blankoveksel, der bliver udstedt af folketinget.

I øvrigt var det meget skuffende, at der i indlægget fra partiet venstres ordfører overhovedet ikke var den mindste form for bemærkninger til selve principperne i forslaget. Der var en lang række bemærkninger om andre lovforslag, og der var en lang række generelle bemærkninger, men overhovedet ikke til den tekst, der er fremlagt.

Fru Tove Nielsen havde også et skjult citat, der hed, at hvad alle ikke kan, skal de andre heller ikke lære, eller noget i den retning. Jeg går ud fra, at fru Tove Nielsen her viderebringer et citat, som Jyllands-Posten